

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ, БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, АПРИЛ 2009.
ГОДИНА XX, БРОЈ 3306

ДЕЛА, а не обећања

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

ДЕЛА, а не обећања

Српска радикална странка је, изборном вољом грађана, на челу општине Земун била од 1996. до 2000. године и од 2004. до 2009. године. Први председник општине Земун из редова српских радикала био је др Војислав Шешељ, њега је заменио Стево Драгишић, а Гордана Поп-Лазић долази на чело општине 2004. године када су грађани, разочарани бахатим понашањем ДОС-а, одлучили да Српској радикалној странци поново укажу поверење. На локалним изборима 2008. године одборници Скупштине општине Земун за председника изабрали су Славка Јерковића, који је на тој функцији остао све док Демократска странка није, демонстрирајући правно и политичко насиље, увела принудну управу и расписала ванредне изборе.

Одредницом у раду, да општина мора да буде искључиво сервис грађана, коју је увео др Шешељ, руководили су се сви радикалски председници општине. Заједно са грађанима доносили су одлуке и одређивали приоритете како би услови живота у Земуну били што бољи.

Земунско чудо

Када је Српска радикална странка, на изборима одржаним 1996. године, освојила апсолутну одборничку већину у Скупштини општине Земун, за многе то и није било тако велико изненађење, али шок после суверене вишедеценијске владавине комуниста, па социјалиста, свакако јесте.

И данас, 12 година касније, земунска чаршија препричава и распреда сећања на чиновнике који су при помисли на нову власт падали у фрас.

На челу 33 одборника (од 56 колико броји Скупштина општине Земун), пр-

ви некомунистички градоначелник Зе-муна и лидер српских радикала, др Војислав Шешељ, донео је сасвим нове визије општинске управе као ефикасног сервиса грађана. Био је, и то се препричава, један од ретких неуморних председника града на Дунаву који је често и сасвим случајно обилазио запослене, питао их за идеје, утиске, непрестано комуницирајући и са службеницима и са грађанима.

Одржавао је зборове запослених, увео пријем грађана последњег радног дана у недељи до дубоко у ноћ и са својим сарадницима месецима зборовао по селима и насељима како би од грађана чуо шта им је најнеопходније и са њима директно договарао најприоритетнија улагања. Како су изгледали ти први дани у општини можда најбоље осликавају речи њеног тадашњег председника, др Шешеља: „Земун је велика општина, једна од највећих у Србији и у старту смо наишли на читав низ великих проблема. Од првог дана, ми радикали, засукали смо руке, радимо пуном паром и неки позитивни ефекти се већ осећају. Очигледно је да је народ задовољан и то је за нас додатни мотив да радимо још боље и још више. Пуни смо оптимизма, задовољни смо резултатима које смо постигли, али пред нама је много нових планова, много амбиција које покушавамо да реализујемо кроз свој рад у општини Земун” (16. 2. 1997. године, Радио М).

Нови председник општине није био кабинетски градоначелник, већ непрестано на терену и у покрету, свестан да се мора носити са пошастима бирократије у времену тешких искушења за земљу тек изашлу из ратног вихора, са бројним проблемима, међу којима су

придошли избегли и прогнани са својих вековних огњишта у Хрватској и Босни и Херцеговини тражили хитна решења упирући очи у нову радикалску власт.

Земун је у свим статистикама забележен као најгостољубивија средина за ову најосетљивију популацију, којој су српски радикали пружили шансу да преживи и скући се у Србији.

Међутим, Шешељу је успело да премости реторички антагонизам између сеоског, урбаног и досељеничког становништва, тако што је практично решавао приоритете: у сеоским насељима Зеमुна у некадашњим границама, које данас административно дели са општином Сурчин, грађена је инфраструктура, у граду институције. За избеглице су парцелисана нова насеља: поред Алтине, још и Бусије (уместо депоније), Грмовац и Плави Хоризонти.

„Морамо да створимо услове да се ти српски прогнаници интегришу у србијанско друштво. Наравно, држава не може свима да обезбеди станове, радна места и све остало, али им бар може пружити могућност да се солственим снагама покушају снаћи. Ми то и радимо у земунској општини; на подручју Угриноваца одредили смо неколико хиљада плацева за индивидуалну стамбenu изградњу избеглицама, по цени од 15 динара за квадратни метар. Мислим да тако ниске цене нема нигде у Србији, па бар оне избеглице које имају нешто новца да себи обезбеде кров над главом. Они ће онда запошљавати радну снагу, па ће се наћи посла и за оне који немају ништа”, објашњавао је др Шешељ (Радио Бачки Петровац, 1. 3. 1997. године).

На хиљаде породица изградило је нови дом и сви заједно нови Земун.

Градитељска експанзија

Са општинског буџета „поскидане“ су све друштвено-политичке организације, удружења, који су по либералном концепту упућени на самоиздржавање од чланарина. На тај начин погашене су многе фантомске творевине које су паразитски живеле на буџету који је требало да унапређује стандард грађана. „Затекли смо једну наталожену атмосферу пуну јавашлука, неодговорности, злоупотребе положаја, корупције и слично. Одмах смо кренули да то рашчишћавамо. Немамо много финансијских могућности да усрећимо грађане Земуна, али смо већ завели ред и ред се осећа, и то грађани свакодневно говоре“, говорио је др Шешел (Радио Бач, 1997. године).

Остварене су значајне уштеде, а неопходна средства усмерена директно корисницима, које су минули ратови и беда довели на руб сиромаштва. На овај и друге креативне начине – различним аукцијама затечених предмета

штвта: „Затекли смо у општинском магацину Титове бисте, плакете са његовим ликом, огромну количину Титових, Кардељевих књига, разних монографија о Титу. То је тамо годинама стајало, неупотребљавано. Нисмо знали каква је намена тога, каква је могућа сврха. Досетили смо се да све продамо на лицитацији и зарадили између 4000-5000 динара, што ће бити подељено социјално најугроженијим породицама у Земуну“.

Све ове новотарије дочекиване су на нож од опонената радикалским идејама.

Посебно, јавни позив за легализацију статуса корисницима општинских станова, којих је у евиденцији било око 1.500. На овај начин је, уговарањем откупа стамбеног простора у којем се затекао, сваки грађанин могао да по изузетно повољној цени трајно легализује свој статус.

Сваки расположиви општински простор и поткровље, који су по оцени стручњака задовољавали услове за доградњу, стављени су на тржиште и нурђени на лицитацијама.

насељима и селима дочекивали су јутра испред земунске општине.

Како је и веровао, плачеви и изградња покренули су све сегменте производње: ницале су фабрике грађевинског материјала, стоваришта, било је послата за мајсторе свих струка и Земун се тргао из вишедеценијске летаргије...

Капитална инвестиција – водовод за доњи Срем

Овај замах је био праћен плановима за изградњу недостајуће и нове инфраструктуре. Како је селима доњег Срема на територији данашње општине Сурчин недостајала здрава пијаћа вода, а лабораторијска испитивања доказала да бунарска садржи недозвољене састојке, као приоритет се наметнула изградња примарног водовода од Сурчина до Јакова ка Бечмену и Петровчићу и од Јакова, преко Бољеваца, до Прогара у дужини од око 14 километара, са свим пратећим објектима, какве су црпне и станице за хлорисање воде. Овај пројекат за који су издвојени милиони динара од продаје плацева, реализован је у потпуности при крају радикалске владавине и 2000. године чиста вода точила се на чесми у сваком сеоском домаћинству.

Равнотежа је постигнута тиме што су у центру Земуна, на Гардошу и у улицама Сибињанин Јанка и Деспота Ђурђа, реконструисане трасе водовода и канализације, али и изграђене нове деонице. Канализација је захваљујући радикалској власти, прошла и кроз насеље Бачкој Иловић.

Асфалтирани су километри путева, поред центра Земуна, у селима, насељима, а урађен је и пут од Прогара до Купинова, којим је преко Деча успостављена директна комуникација са суседном пећиначком општином.

У Добановцима је направљен мост који је требало да четири километра раздаљине, паралелним путем према новом насељу Грмовац, премости прикључком на аутопут, који је тек недавно импровизиран. Вода је доведена до насеља, а неколико километара цеви до првих кућа није изграђено пуних 11 година. Грмовац је, захваљујући својим грађанима и радикалској управи, тек у лето 2007. године добио прву електричну сијалицу!

За мандата Гордане Поп-Лазивић, ово насеље је поред струје добило и главни пут, аутобус, дрворед, а започета је и Црква светог Илије Громовника, за коју су посебно значајна издвајања била 2008. године, када је радикалски председник општине Славко Јерковић одлучио да грађевину стави под кров.

Живот на несуређеном ђубришту

На путу од Батајнице према Угриновцима, на локацији званој Бусије, коју је осигурава власт планирала за цен-

у општинским магацинима, слика и поклона градоначелницима – од којих је председник општине знао да направи догађај за памћење, периодично су даривани једнократним помоћима најугроженији: породице и деца ратних војних инвалида и погинулих бораца, избегли и прогнани са својих огњишта, као и сви социјално угрожени грађани. За ове намене издвајане су врло значајне суме, тако да су износи подмиривали најкритичније сезонске потребе, какве су, на пример, огрев или опремање ћака за школу. Ево како је др Шешел те далеке 1997. године, 26. фебруара, за нишку телевизију „Наис“ објашњавао на који начин се општина довијала да дође до пара и помогне социјално најугроженијим категоријама становни-

Највише посла било је за геометре, који су добили задатак да попишу сву општинску земљу. Када је парцелисана, продавана је грађанима путем јавног конкурса, по изузетно повољним условима и ценама. Овом приликом, „попуњене“ су све ледине и утрине, а деценијама игнорисана потреба за изградњом, сада просто експлодирала. Имајући пуно поверење у др Војислава Шешела и његов тим и сараднике који су стварали „радикалско чудо“ у огледној општини о којој се глас проносио надалеко, грађани су без бојазни куповали плацеве. Пре 2006. и 2007. године, на један од ретких конкурса за продају шест општинских плацева под палицом социјалиста – није било пријављених!

Редови за плацеве у свим земунским

тралну градску депонију, како је и обећао, др Војислав Шешел је као председник општине изградио једно од најлепших насеља у Србији. Дајући багателно аре плодне земље вредним избеглицама из Хрватске и Босне и Херцеговине, али и запосленима у здравству, полицији, социјали и осталим државним службама, који нису могли другачије доћи до крова под главом, он је помоћу ефикасне локалне управе покрећу зарђали механизам градње и подмаза наде најугроженијих категорија у опстанак на српској грудни. Више хиљада кућа врло је брзо никло на плодној, подводној равници. Данас су Бусије непрегледно насеље са бројним погонима, стовариштима, привредним објектима, до којег саобраћа редовна аутобуска линија.

Темеље Цркве светог Ђирила и Методија поставио је Стево Драгишић, док је звона купила општина, а амбуланту у Парохијском дому замислила прва жена градоначелник, Гордана Поп-Лазивић и пуним интензитетом продужио њен наследник на функцији првог човека општине Славко Јерковић.

Центар око цркве постао је сабориште свих Бусијанаца из места и целог света, посебно у време одржавања славе у лето, када се окупе и направе светковину уписану и у туристичку мапу града као манифестација од ширег културног значаја. Присуство председника општине Сабора на Дан светих Ђирила и Методија се подразумева.

То је само наставак велике бриге за богомоље свих конфесија у Земуну. Својевремено је расписивао јавни конкурс за општинска средства за обнову храмова и из буџета су изграђене капела на евангелистичком гробљу у Бомбацима, а обновљена и црква, као што су добили помоћ за адаптацију сви који су тражили новац.

Изузетна брига за сакралне објекте настављена је и за мандата Гордане

Поп-Лазивић, као и Славка Јерковића. Миллиони су издвојени за извлачење влаге, поплочавање и реконструкцију Богородичиног и Светониколајевог храма, ограду и звонике Нове Лазарице, као и батајничке цркве Рођења Пресвете Богородице, а Славко Јерковић је издвојио значајне износе за поправку православне цркве у Угриновцима.

Општина је први пут освештана при доласку др Војислава Шешелја за градоначелника, а отада је кандило упаљено у кабинету, и светкује се Божић, Богојављење, Васкрс, Крстовдан и сви велики хришћански празници, како обичаји и традиција прописују.

За време мандата Славка Јерковића, са муфтијом србијанским Мухамедом Јусуфспахићем, вођени су завршни договори око избора локације за изградњу прве џамије у Земуну.

У корист потомства

Српски радикали су огромну пажњу поклањали побољшању услова за школовање, лечење и културно уздизање генерација. На иницијативу Стеве Драгишића, који је наставио тамо где је стао његов претходник др Шешел, милиони из буџета општине 1998. године уложени су у земунске основне и средње школе и предшколске објекте. Нема вртића нити школе на којој није замењена столарија, електроинсталације и мокри чворови. Било је то последње значајније улагање у рангу Секретаријата за образовање града Београда или ресорног министарства.

Значајније је срећена Земунска гимназија, набављана су учила и наставна средства, опремени вртићи.

Инвестицију је поновила из буџета за ванредна улагања од закупа пословног простора и објеката у власништву општине Гордана Поп-Лазивић, која је надлежности проширила и на Пољопривредни факултет, опремивши стручне кабинете за наставу.

Велика улагања била су и у Електротехничку, Правно-биротехничку и Школу „Змај“, док су започете две основне школе на Алтини и у насељу Нова Галеника. Овде су изграђени и спортски терени, а присуство општине било је видно у поклонима вртићима у виду телевизора, играчака, справа за дворишта, у новој расвети...

Започет је и вртић на Алтини, чије је капацитете дуплирао Славко Јерковић 2008. године, одлуком о изградњи још једног нивоа.

Здравствене установе на територији Земунске уживале су благонаклоност радикалских градоначелника.

Др Војислав Шешел је одлучио да оживи и обнови Земунско породилиште, које није радило 11 година. Од 1998. године новорођени Земунци уписују се у матичне књиге које се воде у општини Земун.

Нову зграду Одељења за реуматологију изградио је Стево Драгишић, на темељима дотрајале бараке, и свечано је отворио 1999. године.

У више наврата је вредне апарате на поклон од општине добио КБЦ „Бежанијска коса“, Гордана Поп-Лазивић је инвестирала у реновирање Службе за трансфузиологију КБЦ „Земун“, апарате за Дом здравља у Земуну, а настојања да своју амбуланту добије Земун Поље стигла су до локације и уређења парцеле.

Ову праксу својих претходника наставио је и Славко Јерковић.

За време владавине српских радикала, запуштена зграда Народног позоришта у Земуну уговором је продата првој приватној опери „Мадленијанум“, која ју је годинама које ће уследити адаптирала у здање по којем се град познаје. Наиме, Опера и театар „Мадленијанум“ постало је синоним за квалитет и успех, стециште поклоника лепих уметности, храм неговалаца лепоте и укуса, сцена на којој се рађа и промовише стваралаштво које висок углед има у Европи и свету.

Уређене су бројне фасаде, и лице града које гледамо на фасади Поште, Икар обасјан рефлекторима, најстарија осмолетка у Србији „Светозар Милетић“ у пуном сјају, Кеј, Лидо и Гардош, све су то тековине радикалских градоначелника, на челу са првим, др Војиславом Шешелјем, од 1996. до 1998. године, Стевом Драгишићем од 1998. до 2000. године, првом дамом председником општине Земун Горданом Поп-Лазивић од 2004. до 2008. године и Славком Јерковићем, чији је мандат пресечен незапамћеним политичким насиљем над изборном вољом грађана после само 10 месеци владавине, од 4. јуна 2008. до 17. марта 2009. године.

Хитно покренути пољопривреду и производњу

• *Режим разбони индивидуалне произвођаче како би ослободили њиховише за њајкуне и њихове хи-џермаркеије, џојџи „Темја”, „Идее” и „Максија”, исџиче џојџипредседник Срџске радикалне сџиранке Драџан Тодоровић*

„Влада Републике Србије, ребалансом буџета, мора да одреди пољопривреду као стратешки правац за излазак земље из кризе и за даљи развој”, оценио је потпредседник Српске радикалне странке Драган Тодоровић у разговору са становницима насеља Батајница у општини Земун. Тодоровић је такође констатовао да су усвајањем буџета за 2009. годину средства за пољопривреду додатно умањена, што се катастрофално одразило на пољопривреднике и довело их у безизлазну ситуацију, посебно узимајући у обзир да се једнострано примењује Прелазни трговински споразум са Европском унијом, на штету наших пољопривредних произвођача.

– Мере владе Србије не само да неће помоћи сељацима, већ ће ионако тешку ситуацију у којој се налазе додатно отежати. Смањење издвајања за пољопривреду у буџету за 2009. годину ће се катастрофално одразити на наше пољопривредне произвођаче и довести их у безизлазан положај. Са друге стране, Влада Србије је српског сељака изложила оштрој конкуренцији из Европске уније, чија се производња субвенционисше, а потом се њихова роба, иначе врло сумњивог квалитета, пласира на српско тржиште без наплате царине – изјавио је потпредседник Српске радикалне странке оцењујући да Влада Србије нема стратегију.

Тодоровић је нагласио да ће политика владајуће Демократске странке принудити сељака да производи искључиво за сопствене потребе, јер неће имати где да пласира своје производе, пошто га је сопствена држава, својим мерама, бацила у неравноправан положај. Он је подсетио да су и наши произвођачи сточне хране у веома неравноправном положају, јер су укинуте царине на увоз сточне хране из Европске уније.

– Власт само чека на стенд-бај аранжмане из ММФ-а, уместо да се покре-

не производња у земљи. А за покретање производње, потребна је стратегија. Ми у Српској радикалној странци сматрамо да срж стратегије треба да буде пољопривредна производња. Ако би држава, јефтиним кредитима, омогућила пољопривреднику да обнови сточни фонд, купи пољопривредне машине и потребне алате, тракторе, комбајне, купи нове или замени старе, пробудила би на тај начин металски комплекс, фа-

брике ИМТ и ИМР, на пример. Такође, важни су и велики инвестициони пројекти везани пре свега за Коридор 10, јер је наша грађевинска оператива, успркос вишегодишњем пропадању, а захваљујући стручности наших кадрова, још увек у стању да да добре резултате. Али стратешки интерес мора бити улагање у пољопривреду. Држава је практично банкротирала, буџет је празан, и сама чињеница да ћемо имати ребаланс

буџета већ у мају, довољно говори у како тешку ситуацију су нас довеле мере Владе Србије. А упозоравали смо их да ће се то десити. То све говори да је власт неспособна и да није спремна да решава проблеме становника Србије –

истакао је потпредседник Српских радикала Драган Тодоровић током обиласка зелене пијаце у Батајници.

Грађани, који свакодневно долазе на зелену пијацу да понуде своје пољопривредне производе, су се пожалили

на сталне посете комуналне инспекције, која тражи и најмањи разлог да им наплати скупе казне. Они су једногласни у оцени да народ нема новца ни за најосновније потребе, па продаја пољопривредних производа иде веома лоше. Многи живе и раде као подстанари, без плата и пензија, у веома тешкој материјалној ситуацији. Грађани су указали и на недостатак комуналне инфраструктуре у неким деловима општине Земун, што директно отежава пољопривредну производњу.

Потпредседник Српске радикалне странке је указао и на чињеницу да режим разгони индивидуалне произвођаче како би ослободили тржиште за тајкуне и њихове хипермаркете, попут „Темпа“, „Идеа“ и „Максија“. Тодоровић је, после обиласка зелене пијаце у Батајници, истакао да ће се Српска радикална странка заложити да се на пијаци поставе расхладне витрине, и да се мокри чвор на пијаци прилагоди потребама капацитета. Он је нагласио и да је Српска радикална странка покренула иницијативе у Скупштини града Београда за унапређење комуналне инфраструктуре у рубним насељима, али да некима, очигледно, интерес грађана није на првом месту.

– Док не уклонимо неодговорну власт, неће бити напретка за становнике Србије – закључио је потпредседник Српске радикалне странке Драган Тодоровић.

ПРЕТЕ па где упали!

Да ли сте на улицама Београда видели пунктове Српске радикалне странке на којима се деле флајери „Инфостан узима данак”? Ако их нисте приметили, онда сигурно не спадаате у групу од 200.000 непријатно изненађених Београђана којима је нова београдска власт прошлог месеца послала енорман рачун „Инфостана”, уз претеће писмо за наплату „дугова” који су заостали још из деведесетих година прошлог века.

Грађани Београда су у најмању руку били шокирани оваквим рачунима, јер годинама уназад већина никада није била упозорена, нити обавештена да дугују макар један динар, а камоли да су потраживања тих дуговања затражена пред надлежним судом. Невероватније је од свега још и то да Закон о облигационим односима прописује рок застарелости од годину дана за потраживање заосталих дугова за комуналне услуге, што значи да овакав рачун нема месту у свету права.

То ипак није спречило градску власт да затражи плаћање рачуна десет година уназад. Иста власт, са друге стране, није се удостојила ни да „прозове” искључивог кривца – ЈКП „Инфостан” – да одговори зашто су подаци о висини неизмирених дугова годинама чувани у тајности док су се камате гомилале. Да не постављамо питање да ли је после толико година уопште могуће утврдити истинитост испостављених рачуна.

„Инфостан” је на 199.000 београдских адреса упутио обавештење о дуговању од 1999. до 2008, на чијим уплатницама не постоје ни основни подаци на основу којих би могла да се утврди њихова веродостојност. Не зна се на коју се годину и месец наводни дуг уопште односи, колики су износи појединих неплаћених рачуна и да ли се ради о основном дугу или затезној камати.

Притисак на Београђане

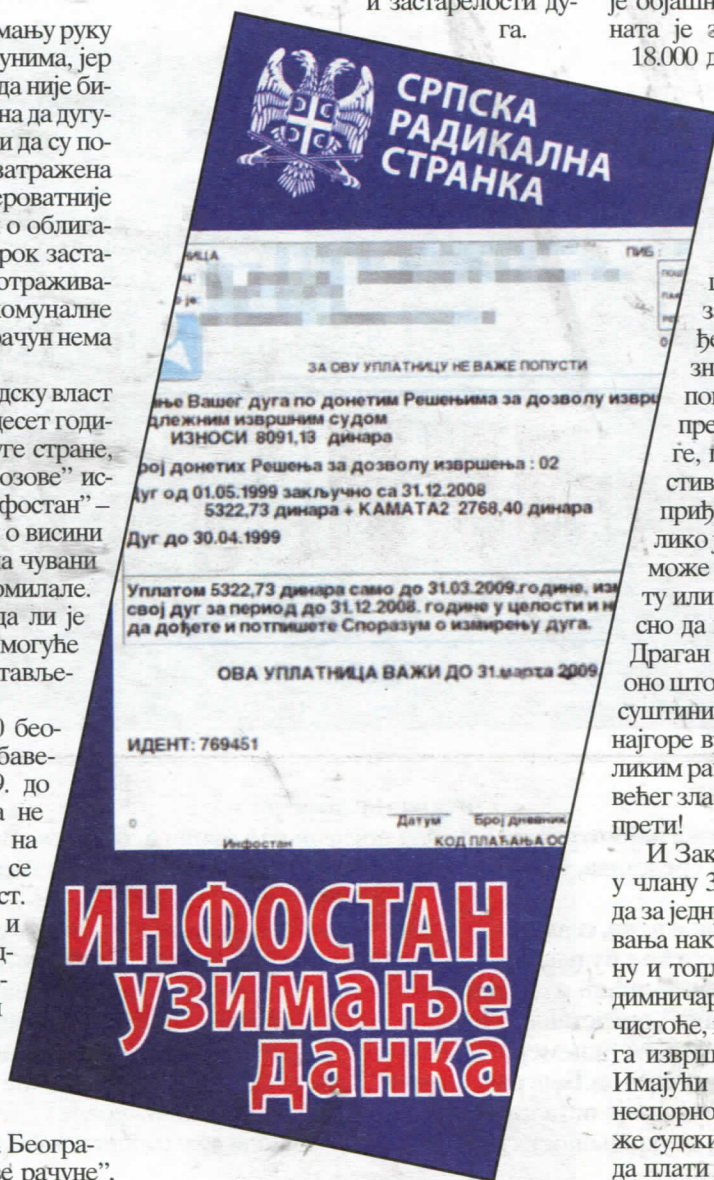
Психолошки притисак на Београђане „који нису измирили све рачуне”,

прешао је све границе професионализма, човечности и редовног поступања у пословању јавног комуналног предузећа. У рачуну и пропратном писму прети се „пленидбом имовине” иако то ни под којим другим условима не може да наложи ЈКП „Инфостан”, већ искључиво надлежни суд, али тек после окончања законом прописаног поступка, у коме је свакој од страна омогућено да се изјасни о основаности и застарелости дуга.

Притисак је учљив и у „великодушном” остављању веома кратког рока да се такви наводни дугови измире, како би, у страху да не закасне и не буду жртве пленидбе имовине, плаћања камата и судских трошкова, грађани (пре него што се упознају са својим правима и обавезама) пожурили да плате и оно на шта их закон не обавезује. У датом моделу, при том, на полеђини рачуна, недобронамерним примером, наводно је објашњен систем плаћања. Обрачуната је затезна камата у висини од 18.000 динара, и то на главни дуг од 10.000, иако је немогућ такав однос главног дуга и камате за рачуне који се односе на последњу годину, а које су грађани по закону једино дужни да плате.

Градоначелникова гаранција да ће грађани који плате застареле дугове бити ослобођени, такође застарелих затезних камата, неодолјиво личи на понуду насилника који вам запрети да ће вам поломити обе ноге, па онда одлучи да буде милостив и обећа да ћете, уколико сами приђете, добити само шамар. Уколико је главни дуг застарео, нико не може од дужника да наплати камату или судски трошак, па је стога јасно да ни Београђанима нико, па ни Драган Ђилас, не може да опрости оно што не дугују. Овакви обрачуни, у суштини, представљају манипулацију најгоре врсте – грађанину се прети великим рачуном, па га потом од наводно већег зла спасава – управо онај који му прети!

И Закон о облигационим односима у члану 378, између осталог прописује да за једну годину застаревају потраживања накнаде за испоручену електричну и топлотну енергију, плин, воду, за димничарске услуге и за одржавање чистоће, кад је испорука, односно услуга извршена за потребе домаћинства. Имајући у виду ову законску одредбу, неспорно је да ЈКП „Инфостан” не може судским путем да обавезе било кога да плати рачун старији од годину дана.

Чије интересе штити Ђилас?

Уколико се то пак догоди, потребно је да се, у одговору на захтев, позове на застарелост захтева за испуњење обавеза.

Врхунац брљотине ЈКП „Инфостан“ уследио је пошто је заменик директора Нада Думњић, после велике медијске помпе, практично признала да „достоји могућност грешке приликом обрачуна дуговања“. Овим признањем „могућности грешке“ у ствари се отвара питање – а шта да учини онај који је душло платио нешто што у старту није дуговао. Јер, уколико неки Београђанин поново плати рачун који је раније већ измирио, а није сачувао уплатницу, данас има минималне шансе да поврати новац.

Поготово што нас ниједан закон не обавезује да архивирамо старе уплатнице. Напротив, таква обавеза постоји

само за институције, а грађани сами одлучују да ли ће их чувати или не. А што би их и чували када дуговања за воду, струју, грејање... застаревају после годину дана – само уколико није покренут судски поступак, о којем морају уредно да буду обавештени.

Брука невиђена

Пошто су просторије „Инфостана“ у Данијеловој улици већ увелико биле окупиране од стране бесних суграђана, градска власт, сатерана у хошак, изнедрила је ново „спасоносно“ решење. Београђанима је обелодањено да ће добити нове уплатнице за неизмирена дуговања према „Инфостану“, али ће обавештење, овај пут, садржати комплетне податке о висини дуга за сваки месец, камате, судске трошкове и бројеве судских решења о извршењу.

Градска власт рекетира грађане

Гладовање због рачуна

Српска радикална странка најоштрије је осудила последњи покушај београдске власти да бахато и неодговорно трошење буџетских средстава, у протеклом периоду, надокнади из џепова најсиромашнијих Београђана.

– Имајући у виду дивљање цена, свакодневни раст трошкова живота и економску кризу са којом се суочавамо последњих месеци, која ће у будућности очигледно бити још тежа и погубнија, покушај утеривања дугова из времена када су Зоран Ђинђић и друге главешине данашњег режима убеђивали грађане Србије да не плаћање рачуна „Инфостана“, представља врхунски патриотизам и оличење највиших демократских вредности, највише говори о врхунском лицемерју и бескрупулозности диктаторског режима Бориса Тадића и његових службеника. Не дозволимо да Београд доживи срамоту која још пече грађане Крагујевца, чијем суграђанину након плаћања рачуна није остало новца за храну и чији је живот после годину дана гладовања окончан у мукама од последица неухрањености и дехидрације – наводи се у саопштењу Српске радикалне странке.

Тако је према новој одлуци речено да ће свима који до 30. априла плате основни дуг од 1999, бити отписана камате, судске таксе и трошкови покретања процеса, а онима који су своја дуговања већ измирили биће враћен новац. Они који би се одлучили да дуг плате на рате, морали би да потпишу споразум до краја априла, а дуговања би наводно требало да буду подељена на шест месечних рата које ће грађани отплаћивати закључно са септембром. За узврат били би ослобођени 50 одсто камате која је израчуната од дана утужења, док би главну камату и даље морали да плате.

Пошто је Градско веће „понизно“ признало да је од почетка акције било пуно проблема, најављено је и да ће Градско јавно правобранилаштво и грађански бранилац формирати комисију, чији би задатак био да преиспитају све притужбе дужника који се обрате комисији ради накнадне провере дуговања. По препоруци Већа, потом је саопштено, да би сви који сматрају да су оштећени требало да сачекају формирање ове комисије, која ће разматрати жалбе и заједно са „Инфостаном“(!) доносити одлуке о статусу евентуалних дужника. Уједно је најављено и да ће, чим буду послата обавештења, почети и рад комисије у оквиру Градског правобранилаштва.

Е сад, они грађани који су платили дугове или потписали Споразум о отплати на рате, по оним, старим условима, наводно би тек требало да буду обавештени колико сада њима дугује „Инфостан“. И, наравно, где могу да подигну свој новац. Успут, ово предузеће је најавило да ће обавештење о дуговању „Инфостана“ послати на кућну адресу

преtplатиша још у петак 3. априла... али, иако је прошло већ неко време од тог датума, многи грађани такво обавештење још нису примили. Они који су га пак примили били су поново непријатно изненађени. Ни овог пута „Инфостан“ није поштовао закон о облигационим односима и застарелост дуговања. Интересантно да још једном није уследило објашњење како се дошло до обрачуна дуга, како је дуг настао, како је умањен и како се и даље обрачунавају дугови за које је истекао законски рок. Да апсурд буде већи, они који су, следећи упутства са обавештења, кренули у банку да подигну новац који им дугује „Инфостан“, били су непријатно изненађени. Сем огромних редова дочекало их је обавештење да новца нема.

Још једна лаж

На првим уплатницама, Београђане је, поред већ набројаног, највише збунило и то што, иако су тужени, претходно нису добили позив из суда, нити су били опоменути да ће бити тужени. Тих првомартовских дана, стога, усијали су се и телефони надлежног, Четвртог општинског суда.

Београђани су упорно покушавали да сазнају да ли их је „Инфостан“ већ тужио, када и који су разлози за то. На адресу Четвртог општинског суда упућивали су их управо из „Инфостана“, али узалуд, јер ни тамо нису успевали да пронађу одговоре. Напротив. Уследио је још један у низу проблема узрокован „акцијом“ „Инфостана“. Да би неко из суда могао да добије било какве информације, претходно би морао бар да поседује број предмета, односно извршног решења. Треба ли подсетити да ништа налик тој информацији није би-

ло уписано на уплатници „Инфостана“. Већ довољно револтирани и измалтретирали Београђанин, стога, морао је прво да оде по поменути број у „Инфостан“, па потом да се обрати суду.

Зашто се бројеви предмета нису нашли на обавештењима, због чега су грађани били принуђени да „шетају“ између „Инфостана“ и Четвртог општинског суда, у овом предузећу су правдали недостатком техничких услова.

Ипак, и поред свих брљотина и недоследности овог предузећа, незаконите претње су понегде и „упалиле“... Више од 13.000 грађана тих дана потписало је Споразум о измирењу дуга, а највеће интересовање било је у пословницама на Палилули, Вождовцу, Новом Београду и Врачару.

Термити у градској влади

У то време, из „Инфостана“ су као навијени понављали да је важно наплатити дуговања, па макар и на овај начин, јер тако комунална предузећа тај новац могу да улажу у модернизацију.

– Имајући у виду економску ситуацију, Градско веће је донело закључак којим нас је овластило да понудимо дужницима неколико програма измирења дуга – поручивали су из „Инфостана“.

Опет, чини се, да је игарија са наплатом рачуна „Инфостану“ у ствари „одиграна“ јер постоји оправдана сумња да је буџет града Београда пред банкротом! Правдање економском кризом, или непослушношћу грађана, апсолутно пада у воду после објављивања података о незајажљивом апетиту градских челника и њиховом бахатом трошењу градског новца.

Српска радикална странка је недавно дошла у посед мањег извештаја о извршеним контролама Агенције за буџетску ревизију града Београда. Само на основу тих неколико извештаја, Агенција је утврдила да је претходних година више милијарди динара буџета Београда противзаконито и ненаменски потрошено. Само једном, правоснажном пресудом Врховног суда Србије наложено је Градској управи да у буџет врати 146.568.790,27 динара противзаконито потрошеног новца Београђана. Последњом контролом, од 12. јануара, испоставило се да ни после пресуде ВСС тај новац није враћен.

Тако су, на пример, за здравствене установе чији је оснивач Београд, набављене вешалице за одела са обојеним држачем за кишобране вредне 13.535 динара по комаду... или обични баштенски сунцобрани, сваки вредан по невероватних 279.869 динара... па и софа са две фотеле, од којих је свака коштала по 805.665 динара. Закључно са овим подацима, онда и не чуди што по граду кружи виц: „Која је разлика између жуте власти и жутих мрва? Најезда жутих мрва никада није трајала дванаест година!“

Чашћавање о трошку грађана

Анас грађани општине Земун с разлогом могу поставити питање Демократској странци, Борису Тадићу и Драгану Ђиласу – чему овакво брутално правно, морално, политичко, па чак на крају и физичко насиље у општини Земун? Чему толика журба да се након непуних годину дана од конституисања, дивљачки и разбојнички преотме легитимна општинска власт Српској радикалној странци? Чему успостављање терора органа привремене управе, пре одлуке Уставног суда Републике Србије, и то у току ноћи, уз помоћ ћелавих батинаша? Није ли „право грађана да своју локалну управу остваре непосредно и преко изабраних представника“ старија демократска тековина од „тековине“ актуелног политиканства Бориса Тадића и Драгана Ђиласа?

Суштина правног и политичког насиља у режији Тадића и Ђиласа јесте заправо покушај Демократске странке да обманом грађана Земуна у једној прљавој кампањи, потцењујући бираче, добије легитимитет за пљачку буџета земунске општине као што су то до сада, организовано, чинили у скоро свим београдским општинама где врше локалну власт. План који је замислила Демократска странка, међутим, тешко ће моћи да се оствари у пракси, јер преварени и опљачкани грађани који су режимском политиком доведени до ивице сиромаштва тешко да ће указати поверење онима којима су лични интереси увек на првом месту. Има ли бољег доказа за то како Демократска странка пљачка београдске општине од званичних налаза Буџетске инспекције Министарства финансија која је по службеној дужности контролисала пословање појединих београдских општина? Наравно да нема! Из свих налаза које поседује редакција „Велике Србије“ јасно се може видети да су „демократе“ на

најгрубљи могући начин „очерупали“ општинске буџете који се пуне новцем свих грађана и пореских обвезника.

Такође, из ових инспекцијских налаза се може видети да кадрови Демократске странке крше на десетине закона, и то без икакве одговорности.

Куповина „социјалног мира“ код запослених у општинским управама, јесте само један од начина да Демократска странка себи омогући несметану пљачку апсолутно свих општинских ресурса. Због тога, главни циљ локалне политике жутих јесте да пре него што крену у урбанистички, грађевински, привредни и сваки други вид криминала, општинским службеницима и функционерима максимално „напумпају“ плате без законског основа, и то све ле-

по о трошку грађана. На конкретним примерима указаћемо на чињенице и изнети податке које је утврдила Буџетска инспекција у поступцима контроле трошења буџета у појединим београдским општинама којима управља Демократска странка.

Стари град опљачкан за 6,8 милиона

У централној београдској општини Стари град, у којој Демократска странка врши власт више од једне деценије, Буџетска инспекција је средином 2004. године утврдила да је ова општина у буџетској 2003. години незаконито трошила новац из буџета, који је за ту годину износио 468 милиона динара. Тако су инспектори открили да је општин-

Без трунке стида и срамоте, Демократска странка од грађана Земуна тражи поверење за управљање општином Земун, с намером да опљачка буџет и ове београдске општине. Према званичним налазима које је у поступцима контроле утврдила Буџетска инспекција, кадрови Демократске странке су протеклих година, у 6 београдских општина, општетили општинске буџете за 231,4 милиона динара. И поред свих доказаних чињеница које указују на то да је реч о озбиљном криминалу, нико из ДС-а никада није одговарао због пљачке општинских буџета, већ су кривци остали на истим функцијама или су политички напредовали.

ско руководство, уместо да примењује основицу за исплату плата и зарада за послених, коју је својом уредбом утврдила Влада Србије, донело сопствени Правилник о платама, додацима, накнадама и осталим примањима службеника и функционера у Општинској управи. Сам смисао „Правилника“ најбоље се може илустровати кроз пример пословања Бојана Кришта, јер је овим актом Демократска странка покушала да легализује да општински функционери и службеници имају право на додаток на плату, у одређеном проценту својих примања, а по основу „остварене продуктивности и уштеда у коришћењу средстава и резултата рада остварених у раду органа општине“. Наравно, овај „правни“ акт у режији Демократске странке је само послужио као параван за незаконито расипање општинског новца и страначко поткусување.

Контролом је утврђено да су општински функционери незаконито чашћавани различитим процентуалним увећањима и то 24, 27 и 30 одсто на зараду, док се дешавало да поједини службеници (комунални инспектори) добију додаток на зараду у висини од 50 одсто плате. Таквим „надувавањем“ плата, кршен је Закон о платама у државним органима и Закон о буџету за 2003. годину, а инспекција је утврдила да је буџет општине Стари град, исплатама „стимулативних додатака“, оштећен за чак **6,2 милиона динара**, због чега је наложено да се за 6 месеци ова средства врате у општинску касу! Поред ове пљачке, буџет општине Стари град у 2003. години је оштећен и за **597.471 динар**, јер је општинска власт незаконито вршила исплате трошкова месечног превоза службеника у већим износима него што су коштале месечне претплатне карте за градски превоз! Налог да се и ова средства врате у општинску касу у року од 6 месеци, дат је од стране Буџетске инспекције.

Тадашња председница општине Стари град је била **Мирјана Божидаревић**, а њој је Демократска странка, и поред доказа о незаконитом трошењу новца грађана, по трећи пут указала поверење, да настави са вођењем општине до 2012. године.

Звездара опљачкана за 18,7 милиона

Београдска општина Звездара, у којој такође Демократска странка врши власт дужи низ година, нашла се „под лупом“ Буџетске инспекције у 2005. години, а предмет контроле је било општинско пословање у буџетској 2004. години, што подразумева контролу трошења 247,7 милиона динара. Тако је утврђено да је за чак **16,7 милиона динара**, општинска власт на челу са Демократском странком оштетила буџет

општине Звездара и то незаконитим „надувавањем“ општинских плата, па је Инспекција наложила да се у року од 3 месеца ова сума врати у општинску касу. Метод пљачке је био идентичан ономе у општини Стари град, јер је жути режим донео „Правилник о звањима, занимањима, и платама запослених и постављених лица у Општинској управи“. На основу овог „страначког памфлета“, мимо закона је коефицијент за обрачун зарада у општини Звездара додатно увећаван за 6, 10, или 15 одсто, па је тако увећан коефицијент још једанпут увећаван за 30 одсто. Исте године, буџет општине је оштећен и за **2 милиона динара**, колико је запосленима у општини Звездара исплаћено на име некаквог измишљеног и незаконитог „остваривања права на заштиту на раду, односно спречавања наступања штетних последица“. Буџетска инспекција је и приликом овог открића пљачке дала исти рок од 3 месеца да се незаконито исплаћена средства врате у општински буџет.

Они који су омогућили овакво штеточинско и незаконито расипање новца и општинске касе, свакако да су познати, а то су бивши председник општине Звездара **Петар Моравац (ДС)**, и његов наследник **Милан Поповић**, који испред Демократске странке и данас, у другом мандату, обавља исту функцију!

Нови Београд опљачкан за 63,3 милиона

Када се говори о расипању општинског новца у режији Демократске странке и њених кадрова, криминал је свакако присутан и у општини Нови Београд. У контроли трошења новца у овој општини током 2005. и 2006. године, Буџетска инспекција је свој налаз саставила у јануару 2007. године. Шта друго рећи сем исти људи, иста политика и иста пљачка, само много већа штета за грађане. Према инспекцијским налазима, за свега две године, буџет општине Нови Београд је оштећен за невероватних **63,3 милиона динара**, и то поново на основу незаконитих обрачуна и исплата општинских плата. Жуто руководство општине Нови Београд је приликом обрачуна и исплата плата за запослене општинске службенике и функционере, правилно применило основице за исплату које је својом уредбом утврдила Влада Србије. Међутим, „грешка“ је била у томе што је општинско руководство на постојеће коефицијенте у решењима запослених, намерно и смишљено додало „стимулативне додатке“ који нису имали упориште у закону. Тако је службеницима незаконито исплаћено **58,7 милиона динара**, док су општински функционери себи у џеп ставили **4,6 милиона динара**, па је инспекција наложила да се ова средства у

року од 3 месеца врате у општински буџет.

Кривац за ову пљачку у општини Нови Београд је свакако био **Жељко Ожеговић**, тадашњи председник општине и кадар Демократске странке. Уместо одговорности на коју никада није позван, Ожеговић је данас засео у фотелју члана Градског већа града Београда, из чега се само може закључити да је политички профитирао.

Савски венац опљачкан за 10,2 милиона

Редовна контрола није заобишла ни београдску општину Савски Венац, у којој Демократска странка такође „ведри и облачи“, па су тако буџетски инспектори у августу 2006. године евидентирали криминал који је општинска власт произвела у 2005. години, приликом трошења расположивих 274,1 милиона динара. Контролом је утврђено да су штеточине из Демократске странке у овој општини, супротно важећој уредби о коефицијентима, супротно Законом о буџетском систему и супротно Закону о платама у државним органима, вршили линеарну исплату измишљених „стимулативних додатака“ од 30 одсто уз основну зараду запосленима у општинској администрацији. Оваквим кабадахијским понашањем, буџет општине Савски Венац је оштећен за **8,4 милиона динара**, колико је незаконито исплаћено, односно преплаћено током 2005. године на терет грађана ове београдске општине. Међутим, осим увећања плата, Инспекција је утврдила да је општинска власт незаконито увећавала зараде запосленима који су имали високу стручну спрему, и то до 20 одсто по основу „квалитета рада“ и „резултата рада“! Оваквим исплатама, буџет општине Савски Венац оштећен је за додатних **1,8 милиона динара**. Због криминалне политике Демократске странке, Буџетска инспекција је наложила меру враћања **10,2 милиона динара** у буџет, и то у року од 3 месеца, с обзиром да средства нису смела да „изађу“ из касе на овакав начин.

Без обзира што је по закону одговоран за минус од 10,2 милиона динара у општинској каси, **Томиславу Ђорђевићу** је Демократска странка поново 2008. године поверила управљање општинском Савски Венац.

Врачар опљачкан за 17,4 милиона

За централну београдску општину Врачар, где данас Демократска странка сама врши општинску власт, каже се да је упориште жутих на територији града Београда. Буџетска инспекција је у мају 2005. године саставила свој налаз о контроли општине Врачар за период 2004. године, када је општински буџет износио 239 милиона динара. У погледу

Јавне набавке – слаба тачка жутих шерифа у Београду!

Да су јавне набавке најомиленија специјалност и најслабија тачка за кадрове из Демократске странке који управљају београдским општинама, утврдила је Буџетска инспекција која је преконтролисала ову област. Резултати контроле су показали да корупција, криминал и незаконоње цветају у сфери јавних набавки београдских општина. Примера ради, у општини Звездара посао рушења објеката, вредан 10,6 милиона динара, је додељен једном предузећу без претходног спровођења тендера. Посао изградње спортске хале у вредности од 81,1 милион динара, општина Палилула је доделила извођачу радова, уз кршење Закона о јавним набавкама. На исти начин уз кршење закона, општина Савски Венац је вршила доделу уговора о извођењу радова и набавкама у вредности од 10,9 и 39,7 милиона динара. Законска процедура јавне набавке је изостала и у општини Нови Београд, приликом набавке намештаја и рачунара у вредности од 6,6 милиона динара. Једноставно, за Демократску странку, која управља београдским општинама, не важи Закон о јавним набавкама!

Пуне џепове док народ гладује

провере законитости обрачуна и исплата месечних зарада општинским службеницима и функционерима, Инспекција је утврдила да су кадрови Демократске странке и у овој општини примењивали другачија правила од правила утврђених Законом о платама у државним органима и јавним службама. Тако су коефицијенти за обрачун зарада били утврђивани општинским Правилником о звањима, занимањима и платама запослених и постављених лица у Општинској управи општине Врачар, који је био у колизији са важећом уредбом Владе. Да скандал буде још већи, руководство општине Врачар је, уместо примене стопе од 0,4 одсто за увећање зараде по основу минулог рада за сваку годину стажа, незаконито применило већу стопу, тачније стопу од 0,5 одсто, чиме је буџет општине оштећен за чак **1,7 милиона динара**. На ова два начина, увећањем коефицијената и минулог рада општинским службеницима и функционерима, незаконито су увећаване и зараде у различи-

тим износима, чиме је буџет општине Врачар у 2004. години оштећен за укупно **17,4 милиона динара!** Рок да се ова средства врате у касу општине, износио је 6 месеци, а прописан је од стране Буџетске инспекције.

Буџетски инспектори су утврдили да је законски одговорна за ову пљачку била **Милена Милошевић**, тадашња председница општине Врачар из Демократске странке. Госпођа Милошевић не само да није одговарала за овај криминал, већ је од стране Демократске странке, на последњим изборима, избрана за народног посланика у Скупштини Републике Србије!

Палилула опљачкана за 118 милиона

Како је Демократска странка управљала београдском општином Палилула у 2006. години, није проверавала Буџетска инспекција Министарства финансија, већ су то учинили буџетски инспектори Агенције за буџетску ревизију града Београда. Према инспекциј-

ском налазу, жути кадрови у општини Палилула су на обрачун плата запослених службеника и функционера, примењивали сопствене одлуке, закључке и правилнике, а ова акта су била у супротности за важећим законом и уредбом Владе Србије. На овај начин, општински буџет је оштећен за невероватних **62,7 милиона динара**, али и додатних **1,6 милиона динара** на име незаконито „надуваних“ отпремнина које су исплаћене у 2006. години.

Оно што је такође криминално и скандалозно у раду кадрова Демократске странке у општини Палилула, јесте откриће инспектора да су надлежни у овој општини незаконито утрошили чак **14,6 милиона динара**, и то за исплате накнада поводом Општинске славе и успешног завршетка пословне године. Исплата по овом основу није била предвиђена финансијским планом општине Палилула, нити је била одобрена Одлуком о буџету општине за 2006. годину. Без валидне документације која би потврдила да су послови заиста извршени, општинска власт је извршила незаконито плаћање у висини од **1,8 милиона динара** једном предузећу, док је другом предузећу, на исти начин, извршено незаконито плаћање чак **13,4 милиона динара**. Инспекција је такође утврдила да су надлежни у општини Палилула извршили незаконито авансно плаћање једном предузећу, и то у износу од **19 милиона динара**, док је надокнада штете коју је причинио општински службеник доношењем незаконитог решења, општина без правног основа платила **5 милиона динара**.

Иако је општина Палилула, захваљујући кадровима Демократске странке, оштећена за чак **118,1 милион динара**, нико није завршио иза решетака, а тадашњи жути председник општине **Данило Башић** је 2008. године поново изабран на исту функцију.

• Оснивач и издавач: др Војислав Шешељ • Главни и одговорни уредник: Елена Божић Талијан • Заменик главног и одговорног уредника: Марина Томан • Помоћник главног и одговорног уредника: Момир Марковић • Техничко уређење и компјутерски прелом: Северин Поповић • Лектор: Лазар Мацура • Адреса редакције: Трг победе 3, 11080 Земун • Штампана: ДОО „Драгић“, Ђорђа Јоановића 20, 23000 Зрењанин.